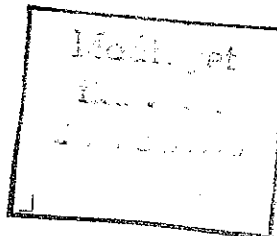

ORIGINALEKSEMPLAR
UDENRIGSMINISTERIET
Markedsudvalg
DEPARTEMENTET FOR UDENRIGSØKONOMI
Markedsafdelingen

B 5 4 bil. 2

Folketingssekretariatet.

STORMGADE 10
1470 KØBENHAVN K.
TELEFON. (01) 12 28 25

OMDELT 27 FEB 1976

60x1 BILAG M.1, NR 400.C.2-0
(BEDES ANFØRT VED BESVARELSE)

DATE 26. februar 1976

./.

Til fordeling blandt medlemmerne af folketingets
markedsudvalg og disses stedfortrædere fremsendes
hoslagt i 60 eksemplarer besvarelse af de, i skrivelse
af 13. februar 1976 (F.LIV - bilag 1), indeholdte
otte spørgsmål vedrørende EF's budgetregler m.v.

P.M.V.

E.B.

B. Melander
BØRGE MELANDER

DEN RIGSMINISTERIET
MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS

DEPARTEMENTET FOR UDENRIGSØKONOMI
DEPARTMENT OF FOREIGN ECONOMIC AFFAIRS

Til

medlemmerne af folketingets
Markedsudvalg

STORMGADE 10

DK-1470 KØBENHAVN K

TELEFON: (01) 12 28 25

TELEGRAM ADR. ETRANGERES

1 M. 400.C.2-0.
BILAG M. NR. (BEDES ANFØRT VED BESVARELSE)

25. februar 1976
DATO

./.

Under henvisning til skrivelse af 13. februar 1976
(F. LIV - bilag 1) følger hoslagt besvarelse af de
deri indeholdte otte spørgsmål vedrørende EF's budget-
regler m.v.

[Handwritten signature]

Den 24. februar 1976

Spørgsmål nr. 1: Europa-Parlamentets tilsagn over for ministerrådet om at ændre sin forretningsorden bedes fremsendt til markedsudvalget.

Svar:

./. Parlamentets tilsagn vedrørende udnyttelsen af retten til at forkaste budgettet blev indledningsvist givet ved skrivelse af 29. november 1974 til formanden for Rådet. (bilag 1).

./. Denne skrivelse er en besvarelse af daværende udenrigsminister Ove Guldbergs skrivelse af 14. oktober 1974. (bilag 2).

./. Som yderligere bekræftelse af Parlamentets tilsagn kan henvises til Parlamentsformandens erklæring i Parlamentet den 9. december 1974. (bilag 3) og Parlamentets beslutning af 11. juli 1975 med tilhørende betænkning, hvoraf uddrag vedlægges. (bilag 4)

Spørgsmål nr. 2: Udenrigsøkonomiministeren har under 1. behandlingen meddelt, at der er tale om bristede forudsætninger for den danske tiltrædelse af budgettraktaten, hvis Europa-Parlamentet ikke ændrer sin forretningsorden i den aftalte retning.

På hvilken måde vil regeringen bringe dette standpunkt til de andre EF-landes og Europa-Parlamentets kendskab?

Spørgsmål nr. 3: Udenrigsøkonomiministeren har ligeledes under 1. behandlingen meddelt, at der er tale om bristede forudsætninger for den danske tiltrædelse af budgettraktaten, hvis Europa-Parlamentet på et senere tidspunkt skulle ændre sin forretningsorden således, at den ikke omfatter det omtalte indhold.

På hvilken måde vil regeringen bringe dette standpunkt til de andre EF-landes og Europa-Parlamentets kendskab?

Svar:

På mødet den 14. oktober 1974 mellem Rådet og Parlamentsdelegationen afgav den daværende danske udenrigsminister en erklæring, hvori bl.a. anførtes, at når Rådet til sin

tid træffer endelig beslutning i sagen om styrkelse af Europa-Parlamentets budgetbeføjelser, ville Parlamentets opfyldelse af den danske betingelse være af afgørende betydning for en dansk tilslutning. Denne erklæring blev samme dag sendt til Europa-Parlamentet. (bilag 2).

På Rådsmødet den 2. december 1974 udtalte den danske udenrigsminister bl.a., at en dansk tilslutning til den endelige høring af Parlamentet efter Romtraktatens art. 236 kun var givet under den udtrykkelige forudsætning, som fremgår af Danmarks erklæring på mødet den 14. oktober 1974.

Rådsformandens skrivelse til Europa-Parlamentet af 12. februar 1975, hvormed budgettraktat nr. 2 sendtes til formel høring i Europa-Parlamentet, henviser til den danske udenrigsministers ovennævnte udtalelse den 14. oktober i Rådet. Rådet udtrykker endvidere i denne skrivelse sin glæde over Parlamentets tilsagn i skrivelse af 29. november 1974 (bilag 1) vedrørende den fra dansk side fremsatte erklæring.

På Rådsmødet den 15. juli 1975, hvor beslutningen om underskrivelse af budgettraktat nr. 2 i princippet blev truffet, fremhævede udenrigsøkonomiministeren på ny den danske forudsætning vedrørende forkastelsesadgangen.

Den vægt, som Danmark tillægger opfyldelsen af de danske betingelser i relation til Parlamentets forkastelsesadgang, er således tilstrækkelig godtgjort både over for Rådet og Parlamentet.

Spørgsmål nr. 4: Udenrigsøkonomiministeren har under 1. behandlingen fastholdt, at veto-retten også gælder i budgetspørgsmål.

På hvilken måde vil regeringen bringe dette standpunkt til de andre EF-landes kendskab?

Svar:

Luxembourg-forliget kan efter sin ordlyd anvendes inden for alle områder af EF-samarbejdet. Det lader sig ikke gøre på forhånd at definere, i hvilke sager eller arter af sager veto-retten kan anvendes.

Dette standpunkt har regeringen fremført over for de øvrige medlemslande ved de lejligheder, hvor afstemningsreglerne og veto-retten har været drøftet. Der er derfor ikke behov for nogen yderligere underretning herom til de øvrige medlemslande.

Spørgsmål nr. 5: Kan der optages poster på EF's budget, hvis der ikke i forvejen foreligger en af Ministerrådet vedtagen retsudskrift?

Svar:

Mens det for så vidt angår udbetalinger er fastlagt, at der kræves såvel en retsakt som en opførelse af midler på budgettet til det givne formål, for at der kan anvises beløb til udbetaling, er spørgsmålet uafklaret for så vidt angår opførelse af beløb på budgettet. Der er på kapitlerne 98 og 99 vedrørende henholdsvis formålsbestemte og ikke-formålsbestemte reserver mulighed for at opføre beløb til dækning af aktiviteter, som først ventes endeligt fastlagt efter budgettets vedtagelse. Rådet har stedse lagt vægt dels på en yderst begrænset anvendelse af opførelse af beløb på reserverne, dels på, at der på budgettet iøvrigt kun opføres bevillinger til dækning af allerede vedtagne aktiviteter. For fuldstændighedens skyld bemærkes, at Parlamentet har den opfattelse, at der kan opføres bevillinger på budgettet uden for reserverne i tilfælde, hvor der ikke er vedtaget en dertil svarende retsakt.

I lyset heraf må ses den erklæring, som den fungerende formand for Rådet afgav den 16. december 1975: "Rådet må følge visse gældende procedureregler, som pålægger det kun at opføre de udgifter på budgettet, hvis størrelse med sikkerhed kan angives, og som hidrører fra afgørelser, som er vedtaget af Fællesskabets Ministerråd. Det er rigtigt, at vi råder over et middel, som hedder budgetoverslag, men selv om det drejer sig om et budgetoverslag, kan vi ikke fastsætte en konto på budgettet og opføre en udgift under denne konto, så længe Ministerrådet ikke har truffet afgørelse herom. Rådet finder derfor, at det ikke tilkommer det ved hjælp af budgettet at foregribe de afgørelser, der bør vedtages med hensyn til nye foranstaltninger, som Rådet måtte træffe, og som endnu kun er på et forberedende stadium i Rådets instanser, og for hvilke der endnu ikke findes noget juridisk grundlag, der retfærdiggør opførelsen af udgifter hertil på budgettet. For så vidt angår visse udgifter, som skønt de til en vis grad kan forudses, endnu ikke har nået en sådan grad af sikkerhed, at det retfærdiggør, at de opføres, og derfor heller ikke, at størrelsen af disse angives med nøjagtighed i det almindelige budget, er Rådet af den opfattelse, at anvendelse af tillægsbudgetter, som for øvrigt hjemles i artikel 1 i finansforordningen, i det mindste for indeværende udgør det eneste middel, som i øvrigt er effektivt, der gør det muligt at opføre sådanne udgifter på budgettet, såfremt dette skulle vise sig at være nødvendigt i løbet af regnskabsåret. Når dette er sagt, er det indlysende, at Rådet ville gøre sit bedste til at begrænse anvendelsen af tillægsbudgetter så meget som muligt".

Spørgsmål nr. 6: Er det budgetforslag, som Ministerrådet skal fremsætte til Europa-Parlamentet inden 5. oktober, en ministerrådsbeslutning eller et forhandlingsudspil?

Svar:

Ifølge EØF-traktatens artikel 203 består budgetprocedurens første fase i, at Kommissionen forelægger et budgetforslag, og at Rådet efter at have foretaget de ændringer, det mener er begrundede, vedtager det og oversender det til Europa-Parlamentet inden 5. oktober. Selv om der er tale om et budgetforslag, vil dette være endeligt i det omfang, Europa-Parlamentet ikke foreslår ændringer. Foreslår Parlamentet efter reglerne i art. 203 ændringer, vil disse på ny komme til behandling i Rådet, som i givet fald kan modificere eller forkaste sådanne ændringer.

Det forslag til budget, som således inden 5. oktober tilgår Parlamentet, er derfor en rådsbeslutning, der indgår som et led i den i art. 203 foreskrevne procedure omkring vedtagelsen af EF's budget.

Spørgsmål nr. 7: Hvilken procedure skal Ministerrådet og Europa-Parlamentet følge, hvis en af parterne ønsker at ændre det under 6 nævnte forslag?

Svar:

Som nævnt er der tale om en rådsbeslutning, som Ministerrådet ikke kan ændre. Parlamentet kan efter proceduren i art. 203 foretage eller foreslå ændringer. Disse af Parlamentet foreslåede ændringer vil igen blive behandlet af Rådet, som i 2. fase kan træffe afgørelse om den del af budgettet, der omhandler de obligatoriske udgifter, mens Rådet for så vidt angår Parlamentets ændringer i de ikke-obligatoriske udgifter kun kan foreslå modifikationer. Den endelige afgørelse vedrørende de ikke-obligatoriske udgifter træffes af Parlamentet under dets 2. behandling af budgettet. Kommissionen kan iøvrigt under budgettets behandling foreslå berigtigelser i det omfang, ændrede forudsætninger f.eks. på landbrugsområdet tillader det.

Spørgsmål nr. 8: Efter hvilke retningslinier foretages klassificeringen i obligatoriske og ikke-obligatoriske udgifter?

Svar:

Artikel 203, stk. 8 opdeler udgifterne i obligatoriske og ikke-obligatoriske; sidstnævnte kategori af udgifter defineres som "udgifter, der ikke er en nødvendig følge af traktaten eller af retsakter udstedt i henhold til denne". Derfor betragtes udgifter, hvis størrelse ikke kan påvirkes under budgetbehandlingen, som obligatoriske. Dette gælder særligt udgifterne til markedsordningerne inden for landbrugssektoren og de områder, bl.a. fødevarerhjælp, hvor EF har påtaget sig bestemte juridiske forpligtelser. I det omfang, budgetmyndigheden kan påvirke udgifternes omfang, som det er tilfældet vedrørende bl.a. administrationen, forskningspolitikken m.v., klassificeres udgifterne som ikke-obligatoriske.

Samtlige udgifter klassificeres hvert år af Kommissionen i dens budgetforslag. Rådet er af den opfattelse, at det gennem udformningen af de grundlæggende retsakter kan afgøre klassifikationsspørgsmålet. Parlamentet deler ikke denne opfattelse, idet dette medfører en forringelse i den indflydelse, Parlamentet mener at kunne gøre krav på. I det omfang Råd og Parlament ikke kan tilslutte sig Kommissionens forslag til klassifikation, kan begge parter under budgetproceduren rejse også dette spørgsmål. Da samtlige udgifter på budgettet ifølge den juridiske tjeneste skal klassificeres, må der ved forhandling mellem Råd og Parlament opnås enighed om klassifikationen.

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Rådet

Bruxelles, den 29. november 1974
R/3298/74 (ASS 1330)

O V E R S E T T E L S E

Skrivelse fra: C. BERKHOUWER, formand for Europa-Parlamentet
dateret den: 29. november 1974
til: Formanden for Rådet for De europæiske Fælles-
skaber
vedr.: Styrkelse af Europa-Parlamentets budgetbefø-
jelser - spørgsmålet om den "samlede forkas-
telse"

Hr. formand,

Generalskretaren for Rådet for De europæiske Fællesska-
ber har været så venlig at tilsende mig den erklæring, som
hr. GULDBERG, kongeriget Danmarks udenrigsminister, fremsatte
på mødet den 14. oktober 1974 mellem Rådet og en delegation
fra Europa-Parlamentet vedrørende styrkelsen af Parlamentets
budgetbeføjelser, for så vidt angår Europa-Parlamentets samlede
forkastelse af De europæiske Fællesskabers budget.

I den forbindelse vil jeg gerne underrette Dem om, at den
delegation fra Parlamentet, der deltog i dette møde, gav sin
tilslutning til anmodningen fra Rådet om, at Europa-Parlamen-
tet skal begrunde sin afgørelse særdeles klart, dersom det

R/3298 dk/74 (ASS 1330) rj/HS/1-s
EØF/EURATOM/EKSF

.../...

ville forkaste budgettet i dets helhed.

Parlamentets udvidede presidium tilsluttede sig i øvrigt på sit møde den 29. november 1974 denne stillingtagen og anbefod det juridiske udvalg om til sin tid at tage hensyn hertil, når det med hensyn til behandlingsproceduren for budgettet skal foreslå ændringer til Europa-Parlamentets forretningsorden.

I øvrigt fandt det udvidede presidium, at den nugældende overgangsordning for opstillingen af De europæiske Fællesskabers budget for regnskabsåret 1975 også bør udlægges på denne måde.

Det er derfor min hensigt i løbet af den næste session at udarbejde en orientering til Europa-Parlamentet med henblik på at fremhæve, at det må være en forudsætning, at de begrundelser, der skal anføres til støtte for et forslag om samlet forkastelse af budgettet som fastsat i artikel 6 i den beslutning, som er vedtaget af Parlamentet den 25. september 1974, og som vedrører de interne forskrifter for behandlingen af budgetforslaget for regnskabsåret 1975, dels skal være særdeles klart og præcist formulerede og ikke være indbyrdes modstridende, og dels skal være detaljeret fremstillede.

Det står under alle omstændigheder klart, at afgørelsen om at forkaste det samlede budget kun kan træffes af Europa-Parlamentet af særdeles tungtvejende årsager.

(Høflighedsformel).

C. BERKHOUWER

N o t e

Vedr.: Styrkelse af Europa-Parlamentets budgetbeføjelser
- Erklæring fra den danske delegation

Under mødet mellem en delegation fra Europa-Parlamentet og Rådet den 14. oktober 1974 i Luxembourg fremsatte hr. GULDBERG, udenrigsminister for kongeriget Danmark, følgende erklæring:

"Danmark står bag den opnåede orientation commune og hilser denne med tilfredshed.

Et spørgsmål ligger især den danske regering på sinde. Den danske holdning er, at Parlamentet ved eventuel forkastelse af budgettet i dets helhed skal anføre vægtige grunde herfor, og angive sine ønsker med hensyn til det nye budgetforslag, som Parlamentet ønsker, at Kommissionen skal udarbejde. En regel af dette indhold bør fastlægges i Parlamentets forretningsorden eller på anden lignende måde. Jeg håber, at den resolution, Parlamentet for nylig har vedtaget om behandlingen i Parlamentet, af 1975 budgettet, skal forstås således, at Parlamentet er villig til at acceptere en sådan regel vedrørende forkastelsen af budgettet som helhed. Jeg er interesseret i at høre, hvordan delegationen stiller sig til at

indføje en regel af dette indhold i Parlamentets forretningsorden. Når Rådet til sin tid træffer endelig beslutning i sagen, vil dette punkt være af afgørende betydning for, om mit land kan tilslutte sig."

In.

De Europæiske Fællesskabers Tidende

Nr. 184
December 1974

Dansk udgave

Forhandlinger i Europa-Parlamentet

Sessionen 1974-1975

Fuldstændigt referat af møderne
fra den 9. til den 13. december 1974

Europacentret, Luxembourg

Indhold:

Mødet mandag den 9. december 1974

3. Erklæring fra formanden om proceduren i tilfælde af forkastelse af budgettet

Formanden. — Under de sidste møder med Rådet om styrkelsen af Parlamentets budgetbeføjelser erklærede Europa-Parlamentets delegation sig enig i Rådets krav om, at Parlamentet skulle begrunde sin afgørelse særligt udførligt ved samlet forkastelse af budgettet. På sit møde den 29. november 1974 tilsluttede det udvidede præsidium sig denne stillingtagen og opfordrede retsudvalget til at tage hensyn hertil, når det til sin tid får til opgave at foreslå ændringer af forretningsordenen med hensyn til budgetbehandlingen.

Præsidiet mener i øvrigt, at man passende på samme måde kan fortolke den for øjeblikket gældende overgangsordning vedrørende udarbejdelsen af Fællesskabernes budget for regnskabsåret 1975.

Det er herefter en selvfølge, at de grunde, som anføres i forslaget til forkastelse af det samlede forslag til budget, i henhold til artikel 6 i de interne bestemmelser, der nævnes i Parlamentets afgørelse af 25. september, skal være helt klare og tydeligt udtrykte, skal anføres detaljeret og ikke må være indbyrdes uforenelige.

Naturligvis kan der kun træffes afgørelse om samlet forkastelse af budgettet, når særlig

Uddrag af Europa-Parlamentets beslutning af 11. juli 1975 med tilhørende betænkning dok. 166/75 af 9. juli 1975.

A. Beslutningen:

Europa-Parlamentet

.....
17. tager med tilfredshed til efterretning, at det tilføjes ret til samlet forkastelse af budgetforslaget, og forpligter sig til kun at gøre brug af denne ret, hvis der foreligger vigtige og tilstrækkelige klare grunde hertil.
.....

B. Betænkning

.....
33. Rådets udkast indeholder bestemmelser om Parlamentets ret til i givet tilfælde at forkaste budgetforslaget og anmode om forelæggelse af et nyt forslag.

Parlamentets ret til i givet tilfælde at forkaste budgetforslaget var ikke nævnt i Kommissionens oprindelige forslag: den blev tilføjet senere i det ændrede forslag efter udtrykkelig anmodning fra Parlamentet (interimsbeslutning af 5. juli og beslutning af 5. oktober 1973).

34. Efter drøftelser med Rådet forpligtede Parlamentet (Præsidiets afgørelse af 29.11.1974) sig ved en eventuel beslutning om forkastelse til følgende:

- grundene til forkastelse må være klart og nøjagtigt udtrykt; de må ikke være indbyrdes uforenelige, og de skal indeholde de nødvendige enkeltheder;
- disse grunde må være særdeles vægtige.

.....